

خطبه های نماز جمعه مورخه ۱۳۹۷/۰۲/۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبيبنا وحبیب اله العالمين الذي سمى في السماء باحمد و في الارضين بابي القاسم محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) و على اهل بيته الطاهرين و لعنت الله على اعدائهم اجمعين من الآن الى يوم لقاء رب العالمين. اما بعد عبادالله اوصيكم ونفسي بتقوى الله و اتباع امره و نهى.

خودم و شما نماز گزاران عزيز را به تقوى الهى دعوت مى كنم.

پيامبر اسلام خطاب به حضرت ابوذر عليه الرحمه مى فرمايند: « يَا ابا ذر! إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ بِعَبْدٍ خَيْرًا، جَعَلَ ذُنُوبَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مُمْتَلَةً وَ الْإِثْمَ عَلَيْهِ ثَقِيلًا وَبِئَلَاءُ، وَ إِذَا أَرَادَ بِعَبْدٍ شَرًّا أَنْسَاهُ ذُنُوبَهُ »

اى ابا ذر! هرگاه خداوند، اراده نيكي به بنده اى بکند، گناهانش را هميشه پيش چشمش قرار مى دهد و هرگاه خوبى

کسى را نخواهد، گناهانش را از يادش مى برد.

فلاسفه و متکلمين در باره اراده الهى مفصل بحث کرده اند که حقيقت اراده چيست؟ برخى گفته اند اراده تکوينى الهى همان نفس مجودات و اراده تشريعى همان امر و نهى شرعى است. و برخى ديگر گفته اند علم به مصلحت موجود در فعل يا علم به نظام اصلح و اکمل است. ولى به نظر مى رسد مراد از اراده الهى همان اختيار ذاتى خداوند است. و وقتى مى گويد خداى متعال اراده کرده است معنائش اين است که اختيار نموده است.

در حدث فوق پيامبر اسلام مى فرمايد « إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ بِعَبْدٍ خَيْرًا » وقتى خداى متعال بر بنده اى خيرى را اراده کند يعنى اين را انتخاب نموده که بر وى خيرى برساند او را چنان مى کند که « جَعَلَ ذُنُوبَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مُمْتَلَةً » او گناهانش را همواره جلوى چشمش مى بيند. گناهانش را ابدًا فراموش نمى کند که در روايت ديگر آمده اين ويژگى يکى از علام سعادتمندان است.

مراد اين است که خداى متعال به انسان اين توفيق را مى دهد که به حدى از معرفت برسد که گناهانش راى وى اهميت پيدا کند و همين اهميت داشتن، موجب فراموش نشدن آن مى شود و در مقابل، كسانى که توفيق کسب معرفت از آنها سلب شده به حدى از نادانى سقوط کرده اند که گناه و عصيان و تمرد از فرمان خدا براى آنها کم ارزش جلوه مى کند و انسان نيز چنين است که چيزهاى کم ارزش را فراموش مى کند.

وقتى خداى متعال اين را اراده کرده است که شري به عبدش برساند « وَ إِذَا أَرَادَ بِعَبْدٍ شَرًّا أَنْسَاهُ ذُنُوبَهُ » او را طوري قرار مى دهد که گناهان را فراموش کند.

اينجا يک سوال است و يک حقيقت. سوال اين است که چرا خداى متعال بر عبدى خير و بر عبد ديگر شري را اختيار

مى کند؟

پاسخ اين است که گرچه تمام انسانها حتى فرعون و نمرود بندگان خدا هستند ولى بندگان خدا متفاوتند. آنچه که اراده الهى را نسبت به بندگان متفاوت کرده و مى خواهد به يکى خير برساند و به ديگرى شر برساند، به دليل تفاوت بندگان است.

بندهاى تسليم محض و مطيع محض خداست و بندهاى سرکش و طاغى و معصيتکار مطلق است. او با اختيار خود خدا را انتخاب کرده و اين با اختيار خود فرار از خدا را. انتخاب آن خير است و انتخاب اين شر. خداى متعال نيز هر آنچه را انسان خودش انتخاب کند به وى مى دهد.

اما حقيقتى که از اين کلام حضرت استفاده مى شود اين است که همه چيز در دست خداست. حتى اين که شما گناهان را فراموش نکنيد و يا فراموش کنيد در دست خداست. اگرچه باعث شماييد ولى سبب خداست. سببیت خدا بر اساس حساب و کتاب دقيقى است که خود انسان در آن نقش دارد.

اخلاق، دين، احکام و مانند اينها، انسان را مستعد مى کند که از جانب خدا رحمت دريافت کند ولى گناه و معصيت

باعث مى شود که انسان از رحمت خدا باز ماند و محروميت از رحمت الهى هملى خسران ابدى و لعنت الهى است.

وقتی نماز می خواند رحمت الهی او را فرا می گیرد و وقتی نماز را ترک می کند از رحمت الهی محروم می شود. وقتی دست نیازمندی را می گیرد ، دستش را در دستان رحمت خدا می گذارد و وقتی حق کسی را می خورد مانند خارج شدن تیر از کمان از دایره رحمت الهی بیرون می زند.

انسان مانند کسی است که بین زمین آسمان آویزان است و دستش در دست خداست . و دست خدای متعال نه تنها او را از سقوط به قعر نابودی نگه داشته است بلکه اگر لیاقت داشته باشد خدای منان او را آنقدر به بالا می کشد و به مقامی می رساند که به جز خد کسی نبیند . کسی که نماز می خواند و روزه می گیرد یعنی دست خدا را محکم گرفته است و خدای متعال او را به سمت بالا می برد و معراج بودن نماز نیز به همین معناست که انسان را بالا می برد . و کسی که نماز را ترک می کند یا روزه می خورد و یا گناهی انجام می دهد یعنی دستش را از دست خدا رها می کند و کسی که از دست خدا ، دستش را بکشد از آسمانها سقوط می کند و به ته دره بهائم می رود. هر لحظه از خدا دور می شود و هر لحظه به ته جهنم نزدیک می گردد.

خدای متعال توصیه می کند دست از ریسمان خدا بردارید « وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا » این ریسمان خدا چیست که نباید آن را رها کنیم ؟ مراد از ریسمان هر گونه وسیله ارتباط با ذات پاک خداوند است اعم از قرآن ، پیامبر ، اسلام و عمل به دستوران اسلام. برای بهتر فهمیدن معنای این آیه باید توجه کنیم که انسانها مانند کوهنوردان هستند که می خواهند قله انسانیت را فتح کنند و به بلندای قاب قوسین دست پیدا کنند . ریسمان ، مهمترین وسیله برای رسیدن به قله است. این ریسمان حلقه اتصال است اگر هر کدام ریسمان را رها کنند سقوط می کنند . حبل الله، همان دین خداست که از عقاید و اخلاق و احکام تشکیل شده است و دین حقیقت و احدی است که در قرآن و عترت ظهور کرده است . قرآن حبل ممدودی است که از آسمان به سوی زمین و زمینیان آویخته شده است یک طرف این طناب به دست خدای سبحان و طرف دیگرش در دست ماست .

در زمین صاف و هموار کوهپایه ها که خطر سقوط و پرت شدن ما را تهدید نمی کند هیچکس به ما نمی گوید باید این طناب را چنگ بزنی پس زمانی که خطری ما را تهدید می کند این هشدار بسیار بجاست که مواظب و هشیار باشیم تا سقوط نکنیم.

این آیه خبر از پرتگاهی مخوف می دهد که با سقوط در آن به نیستی و نابودی می رسیم و زیباترین هشدار به همه انسانهاست. دنیا مانند پرتگاه است و انسانها همانند کوهنوردان هستند که قله انسانیت راه سعادت و تکامی آنان است . و ریسمان انسان که او را از پرت شدن نجات می دهد همان ریسمان الهی است که باید همواره مواظب باشد آن را رها نکند. پس باید تلاش کنیم دستان خود را از دست خدا رها نکنیم و راهش نیز عمین عبادتها و عمل به احکام الهی است . آنها که واجبات خود را انجام نمی دهند و بلکه گناه می کنند توجه ندارند که دستشان را از دست خدای متعال رها کرده اند و در حال سقوطند و ته جهنم سوزان خواهند افتاد.

خطبه دوّم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذی لا یبلغ مدحته القائلون و لا یحصی نعمائه العادون و لا یؤدی حقه المجتهدون الذی لا یدرکه بعد الهمم و لا یناله غوص الفطن ثم الصلاه و السلام علی اشرف الانبیاء و المرسلین الذی سمی فی السماء باحمد و فی الارضین بابی القاسم محمد

اللهم صل علی علی امیرالمومنین وعلی فاطمه سیده النساء العالمین وعلی الحسن والحسین سیدی شباب اهل الجنه وعلی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر وعلی بن موسی و محمد بن علی وعلی بن محمد و الحسن بن علی و الحجه القایم المنتظر عجل الله تعالی فرجه و جعلنا من اعوانه و انصاره و المستشهدین بین یدیه اسغفرالله لی و لکم من جمیع الذنوب و الآثام و اتوب الیه

رمضان

ماه مبارک رمضان مانند یک درمانگاه یک مطب و یک شفاخانه است . انسانها یا مرضند و معیوب نیاز به شفا دارند یا ناقصند نیاز به کمال دارند همه اینها باید به این شفاخانه وارد شوند و اگر بیماری معنوی دارند شفایشان را بگیرند و اگر هیچ بیماری ندارند به کمال بالاتر دست یابند.

ولی باید دقت کنیم که این شفاخانه و این مطب که پزشکش خداست مانند مطب های دیگر شرایط خاص خود را دارد. کسانی از این شفاخانه شفا خواهند گرفت که آن شرایط را رعایت کنند.

روزه خواران خود را از این شفاخانه محروم کرده اند که نه تنها بیمار خواهند ماند بلکه بیماریشان نیز شدت خواهد گرفت و کسانی که روزه گرفته اند باید بدانند که روزه تنها گرسنه و تشنه ماندن نیست . جسمت را از لقمه حلال محروم می کنی باید زیانت از کلام حرام ، چشمت از نگاه حرام ، شکمت از لقمه حرام دور باشد..

اگر روزه را با شرایط بگیریم هر روز وجودمان نورانی خواهد شد و هر روز به خدا نزدیک و نزدیک تر خواهیم شد . و به جایی خواهیم رسید که خدای متعال فرمودند : « الصَّوْمُ لِي وَ اَنَا أُجْزِي بِهِ »^۱ روزه مال من است و من خودم به آن پاداش خواهم داد.

توصیه می کنم در این ماه بیشتر قرآن بخوانیم و بیشتر در آن فکر کنیم این قرآن نسخه شفا بخشی است که نه تنها در دینا در آسمانها نیز نظیر ندارد . به علماء به هیئت امنای به جوانان توصیه می کنم در معانی و مفاهیم آیات قرآنی ورود کنند و توصیه دیگر این است که در این ماه بیشتر مواظب زبانمان باشیم که حرامی از آن خار ج نشود و مواظب شکمان باشیم که حرامی بر آن وارد نشود.

وقتی از روزه نورانیت کسب می کنیم زبان و شکم اگر رعایت نشود نه تنها آن نورانیت را از بین می برد بلکه ظلمت در وجود انسان ایجاد می کند.

در این ماه شریف دو نکته را خدمت شما روزه داران عزیز تذکر می دهم. یکی این که در حد امکان از اسراف دوری کنیم. دیگر اینکه در حد توان به فقراء کمک کنیم.

این دستور صریح قرآن است که فرمودند : « كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا »

امیرالمؤمنین (ع) فرمود: شخص مسرف سه نشانه دارد : می خورد آنچه برای او نیست و می خورد آنچه برای او نیست و می پوشد آنچه برای او نیست.

روزی حسن بصری خدمت امیر المؤمنین (ع) کنار شط فرات بود، ظرفی را آب نموده آشامید بقیه آنرا روی زمین ریخت . علی (ع) فرمود: در این کار اسراف نمودی زیرا آب را بر زمین ریختی و بر روی آب ریختی.

نقل شده است که امام صادق علیه السلام مشاهده کردند که سببی را نیم خورده از خانه بیرون انداخته اند، خشمگین شدند و فرمودند: اگر شما سیر هستید، خیلی از مردم گرسنه اند خوب بود آن را به نیازمندی می دادید.^۲

سلیمان بن صلح می گوید به امام صادق (ع) عرض کردم « اَذْنِي مَا يَجِيءُ مِنْ حَدِّ الْاِسْرَافِ » یعنی کمترین چیزی که موجب اسراف است چیست ؟ فرمودند « اَبْتَدَأَ لَكَ تَوْبَ صَوْبِكَ وَ اِهْرَاقَكَ فَضْلَ اِنَائِكَ وَ اَكَلَكَ التَّمْرَ وَ رَمَيْكَ النَّوْيَ هَاهُنَا وَ هَاهُنَا »^۳ یعنی " کمترین اسراف عبارت است از استفاده بی رویه از جامه ای که وسیله حفظ آبروی توست و دور ریختن زیادی ظرف غذا و انداختن هسته خرما به این طرف و آن طرف."

ما می توانیم با قناعت در خوراک و پوشاک خود یک دو نفر نیازمند را تامین کنیم.

۱. مصباح الشریعة ؛ ص ۱۳۶

^۲ - بحار الأنوار، ج ۶۶، ص ۴۳۲، ح ۱۶

^۳ - الکافی ۴ ۵۶

علت خروج آمریکا از برجام

بعضیها مطرح می کنند که چرا رئیس جمهور آمریکا از برجام خارج شد؟

رئیس جمهور آمریکا برای ماندن در برجام چهار شرط گذاشته بود:

- ۱- اعمال بازرسی از اماکن نظامی ایران
- ۲- حذف بندهای موسوم به غروب آفتاب از برجام (توقف و تعطیلی دائم فعالیت های هسته ای ایران)
- ۳- گنجاندن موضوع محدودیت های موشکی ایران در برجام
- ۴- پایان دادن به فعالیت های منطقه ای کشورمان

هریک از این شروط غیر منطقی و زیادی خواهانه بود و پذیرش هر یک یعنی پذیرش سلطه و بر باد رفتن تمام زحمات نیم قرن ملت ایران. آمریکا که دشمن ماست ولی با خروج یک طرفه دولتهای اروپائی را تحقیر نمود و هیچ اعتنائی به آنها نکرد و ایران حق انتخاب دارد که آیا از برجام خارج شود یا کشورهایی اروپائی منافع برجای ایران را تامین کنند و ایران در برجام بماند. دولتمردان ما طوری رفتار کنند که خدای نکرده لا اقل این حق از دست ما نرود و به این نکته هم توجه کنند که اگرچه کشورهای اروپائی از عملکرد آمریکا نراحتند ولی باز قابل اعتماد نیستند آنها اگر بین منافع ما و آمریکا مخیر شوند آمریکا را انتخاب خواهند کرد.

راه چاره ما مقاومت است تسلیم نیست. چون آمریکا تمام هستی ما را می خواهد. می خواهد انرژی هسته نداشته باشیم، موشک نداشته باشیم، مراکز نظامی ما همیشه برای ورود جاسوسان آمریکائی باز باشد، حکومت اسلامی نداشته باشیم. طبیعی است که هیچ یک از خواسته های آنها عملی نیست خصوصا این که ما سختیها دیدیم ولی در همه جا بر آمریکا پیروز شدیم. دیدید در انتخابات لبنان، حزب الله در انتخابات عراف ائتلاف مقاومت پیروز شد. ما در هرجا به جنگ و مبارزه با آمریکا پرداخته ایم پیروز شده ایم. بدون شک اگر سیاستمداران ما نیز مثل رزمندگان ما بودند امروز وضع ما چندین برابر بهتر از امروز بود. و شک نکید اگر بعضی از این سیاستمداران کاری از دستشان می آمد و می توانستند در مقابل ملت کاری کنند زیر سلطه آمریکا بودیم. چون برای گروهی از اینها استقلال، عزت، آبرو، دین معنی ندارد همانطوری که دیدید تعدادی از اینها کشور را رها کردند رفتند با دشمنان همسفره شدند.

روز مقاومت

سوم خرداد مصادف با فتح خرمشهر روز مقاومت است. ما در حالی خرمشهر را از دست اشغالگران گرفتیم که تازه انقلاب کرده بودیم، مورد تحریم بودیم، دشمن ما مجهز بود و شیاطین عالم از آن حمایت می کردند ولی این پیروزی به دلیل رشادت و ایثار رزمندگان اتفاق افتاد و بار دیگر ثابت کرد با اتکاء به خدای متعال کارهای بزرگی می تواند انجام داد و دشمن هرچقدر مجه ز باشد باز قدرتش مانند تارهای عنکبوت سست و ضعیف است.